

Трибуна світового українського слова на вітчизні американській землі

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Адреса: Редакція і Адміністрація: Svoboda, 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Тел.: HEnderson 4-0807 4-0237 УНО: HEnderson 4-1016

PIK LXI. Ч. 99. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 25-го ТРАВНЯ 1954. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 25, 1954. No. 99. VOL. LXI.

КОНГРЕС ПРИСПІШУЄ СВОЮ ПРАЦЮ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПРИЙНЯЛА ВЖЕ 7 БЮДЖЕТОВИХ ЗАКОНІВ; ПЕРЕДБАЧЕНЕ ЗАКІНЧЕННЯ ПРАЦІ КОНГРЕСУ З КІНЦЕМ ЛІПНЯ

Вашингтон. — Звичайно ухвалення федерального бюджету вважають за ознаку темпа праці Конгресу, і цього року це темп є швидше в порівнянні з працями в попередніх роках. Ця швидкість становить майже місяць в порівнянні з працями Конгресу в минулому році. Палата Репрезентантів прийняла вже сім із усіх одинадцяти бюджетних законів, і тому думають, що праця всього Конгресу закінчиться перед 31 липня, коли Конгрес зможе закрити свої праці в цьому році, якщо не зайдуть я-кись непередбачені перешкоди. В попередньому році до цього часу Палата Репрезентантів ухвалила була тільки п'ять бюджетних законопроектів. Також і Сенат цього року прийняв вже два бюджетні законопроекти, а Сенатські комісії прийняли вже чотири бюджетні законопроекти, які чекають ще на ухвалення Сенатом. Над одним із законопроектів вже нараджується Сенат. А попереднього року в цьому самому часі Сенат прийняв був тільки один законопроект, і він один законопроект ще не був відісланий до Білого Дому, бо перший бюджетний законопро-

НАПАДАМИ НА УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ І АМЕРИКУ ПОЧАЛИСЬ У СОВЕТАХ СВЯТКУВАННЯ РОКОВИН ПЕРЕЯСЛАВСЬКОГО ДОГОВОРУ

Москва. — Сильними і сконцентрованими пропагандивними атаками на українських «буржуазних націоналістів», які «знайшли притулок на американському смітнику» почалися в Совєтському Союзі у неділю, 23-го травня, офіційні святкування 300-річчя «возз'єднання України з Московою» Пеліславського договору. Святкування триватимуть повний тиждень і їх запланувала в неділю спеціальна сесія Верховної Ради Української ССР, а закінчить та її спеціальна сесія, присвячена роковинам Переяславського договору, Верховного Совєта Російської СФСР в наступну неділю. Минулої неділі відбулось у Москві тільки змагання між найкращими українськими і російськими футболістами дружин на стадіоні Динамо і цим змаганням пригладались усі совєтські голови, з Маленковим на чолі. Загальні святкування попередили рішеннями Верховної Ради ССРСР, що надати Українській ССР «орден Леніна». Це вперше надано такий орден цій республіці, хоч досі цей орден призначався особам, інституціям, підприємствам і містам. «Орден Леніна» призначено тепер теж і столиці України, Києву. В закордонних дипломатичних колах у Москві звернули окрему увагу на виступ секретаря компартії України Олексія І. Кіріченка, що в цілому передувавий тиж у московській партійній «Правді», яка з нагоди святкування роковин возз'єднання України під час революції, Кіріченко окремо зазначив Леніна, Сталина, Молотова, Свердлову, Дзержинського, Фрунзе, Хрущова, Ворошилова і Кагановича. В ринках цих святкування «возз'єднання» передбачені на наступну неділю в містах Совєтського Союзу, зокрема в Москві і Києві, великі військові паради.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКОГО ПРО НАЦІОНАЛІЗМ, ЯК ЗБРОЮ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Нью-Йорк. — В дні 21 і 22 травня відбулися тут, в готелі Коммодор, річні збори Всеамериканської конференції боротьби з комунізмом. Між доповідачами був голова Українського Конгресового Комітету, проф. Лев Добрянський, що говорив про «Націоналізм як зброю проти комунізму». Проф. Добрянський насамперед підкреслює, що він не говорить про націоналізм, як його розуміли Гітлер і Мусоліні, чи як його розуміють російські комуністи, що постійно говорять про «вищість російського народу і російської культури». Докладчик висловив своє поняття націоналізму на благо родних прикладах американського націоналізму, де здійснені три ідеали — в релігії, свободі і незалежності. Далі говорив він про пробудження націоналізму на цілій земській кулі та його революційну силу, яку використовує Москва для своїх цілей, а на яку демократія, враз з Америкою

ЦЕЙ ТИЖДЕНЬ БУДЕ ВИРІШНИЙ ДЛЯ ЖЕНЕВСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

НАГАДИ МІНІСТРІВ У ПАРИЖІ І ЛОНДОНІ. — ОСТАТОЧНЕ СТАНОВИЩЕ ЗДА. — ШОРАЗ РЕАЛЬНІША ЛЕТУНСЬКА І МОРСЬКА ІНТЕРВЕНЦІЯ ЗДА В ІНДО-КИТАЙ

Женева. — Чотири тижні минули вже від початку Женевської конференції для двох далеких країн — Кореї і Індонезії — і ніхто, за винятком комуністів, не може сказати, чим вона закінчиться. Комуністи ведуть тактику протязання, щоб тим часом здобувати терен в Індонезії і вести свою пропаганду з Женевської трибуни, і тільки від них залежить, чи вони захочуть піти на компроміс, прийнятний для Південної Кореї, держав Індонезії і Заходу, чи поручатимуть далі такий «мир» — який був би рівнозначний з повною комунізацією даних країн, отже з для Заходу не до прийняття. Для справи була предметом нарад однаково французького міністра Бідо у Парижі, як англійського міністра Ідена у Лондоні, куди ті ділячі виїхали були на останній кінець тижня. Іден віддав довгі наради з Черчиллем, а на понеділок скликав англійська рада міністрів. На тій нараді мають, як пишуть часописи, устатити тактику Англії на випадок, коли в Женеві не вдасться довести до миру. Тактикою Ідена було переконати такі азійські держави, як Індія, Цейлон, Бурма, Індонезія і Пакистан, що Англія дійсно хоче миру. Коли б того миру не досягнуто, тоді — за тезами англійської політики — можна було б просувати східно-азійського колективного пакту безпечності, що його Англія вважає неіснуючим, коли б тих азійських держав у такому пакті не було. Вся англійська публічна думка підтримує у цьому Ідена. На понеділковій раді міністрів мають — пишуть часописи — займатися англійсько-американськими розвідками. Бідо вернувся в понеділок до Женеві, а Іден вертається туди у вівторок.

Айзенгавер проти расових обмежень при винаймі помешкань

Нью-Йорк. — Н. І. — Крайовий Комітет проти дискримінації при винаймі помешкань відбував свої річні збори в готелі «Аллі» в Нью-Йорку, на які президент Айзенгавер прислав своє звернення. В цьому зверненні президент заявив, що цілком його уряд було і с, щоб усі американці, без різниці раси, походження або релігії, мали добрі помешкання по приступних для них рентах: «Я певний, що на цій конференції ви знайдете способи, як найкраще здійснити це завдання уряду». Д-р Френк С. Гори гово-

Погоня за шпигунами — нова тактика Совєтів

Москва. — «Красная Звезда», офіційний орган червоної армії, у майже цілосторіковій статті ген. В. Московського закликає всіх членів совєтських збройних сил до чуйності супроти «американських шпигунів і диверсантів». Совєтський ген. поклика-

„РАДІО ВИЗВОЛЕННЯ“ ПОЧАЛО ПЕРЕДАЧІ БІЛОРУСЬКОЮ МОВОЮ

Нью-Йорк. З американського Комітету Визволення від більшовизму повідомляють, що фінансоване тим Комітетом «Радіо Визволення» почало з дня 20-го травня свої передачі білоруською мовою. В майбутньому ці білоруські радіопередачі і в односторонньому порядку кожного дня. З нагоди запланованих білоруських програм, адм. Леслі Стівенс, голова Американського Комітету, переслав білоруському відділові в Радіо Визволення

Життєву ступу світу можна б 25 разів збільшити, якби не Совєти — каже Вікс

Бостон, Масс. — Секретар торгівлі Сінклер Вікс промовляв на золотому ювілей Вентвортського Інституту і заявив, що життєву ступу всього світу можна збільшити 25 разів, якщо б Совєти погодилися на те, щоб атомову й водневу енергію можна було уживати для мирних цілей, а не для продукції бомб. Вікс заявив, що своє твердження оснований на тому, що нові методи могли б збільшити атомову енергію в світі до такої висоти, яка рівнялась б 90 трильйонам тонн вугілля. Але Вікс не запускався в деталі, якби цей «атомовий світ» мав виглядати в подробицях.

Чіанг Кай-шек просить допомогти йому в боротьбі з комуністами

Тайпэй. — У столиці Формозі відбулась урочиста інвентаризація другого 6-річного періоду президентури Чіанг Кай-шека. Присутніх було коло 3,000 достойників, а коло 50,000 осіб вітали президента перед палацом. У виступі Чіанг Кай-шек нагадав промову, Чіанг Кай-шек навізав до теперішньої Женевської кон-

Конгресова комісія прийняла поправку до закону про пенсії

Вашингтон. — Конгресова Комісія Спосібів і Метод прийняла пропозиції президента Айзенгавера про підвищення платень для тих осіб, які відходять на емеритуру після 65 року життя. Згідно з цією поправкою, ці особи зможуть доробляти річно по 1,000 доларів до своєї пенсії, а якщо дороблять більше, то за кожних 80 доларів їм будуть відіграти суму в розмірі однієї сорок п'яти копійок. Згідно з теперішнім законом, емерити втрачають право на цілу пенсію, якщо вони в тому мі-

Індія „просить“ ССРСР не вживати індійців до шпигунства

Нью-Делі. — Індійський уряд заявив у совєтській амбасаді в Нью-Делі протест проти того, що ССРСР використав індійського комуніста для ведення шпигунської діяльності на території Англії. Англійська контррозвідка викрила його зв'язки з військовими аташе совєтської амба-

Канонізація Пія Х.

Проголошення перед попереднього папи Пія Х святим відбувається на урочистій канонізаційній церемонії 29 травня в р. Консисторії, зложена з 20 кардиналів і понад 100 архієпископів та єпископів, що раділа під головуванням Папи Пія XII, односторонньо схиляла каноніза-

Американська прокуратура в Німеччині обвинувачує майора в убивстві

Франкфурт. — Американська військова прокуратура, існуюча при уряді військового комісара ЗДА в Німеччині, відновила справу жахливого вбивства трьох високих американських старшин у підміській виллі в Пасау, 8 років тому. Тоді невідомий злочинець вбив сокирою трьох американських старшин, облив долівку бензином і підпалив дім. Тепер прокуратура дає можливість видачі американському військовому судові

В АМЕРИЦІ

● Генеральний прокуратор штату Джорджія Юджин Кук заявив, що він тільки в крайньому випадку підтримує плани губернатора Германа Толмєда, щоб при допомозі політичних шкіл не допустити до створення спільних шкіл для білих і кольорових учнів.

● Директор Оборони Мобілізації Артур С. Флемінг повідомив, що ЗДА мають вже важливі стратегічні матеріали, потрібні на випадок війни, на 4,225,000,000 дол. Його ціль — збільшити кількість цих матеріалів до суми 7 мільярдів доларів.

● Головний урядовець для комунікації в Нью-Йорку, заявив, що міжнародні суди, які розглядають справи вичуженого руху, минулого року мали прибуток коло 5 мільярдів доларів. Він не вірить у те, щоб ухвалення була постановою про п'яти-доллєву оплату на місяць від в'язнів, що вночі стоїть на вулиці.

● Д-р Іра Д. Осборн, спеціаліст від медичної шкіри, заявив, що часті купелі з милом розширюють шкіру і спричиняють інфекції та шкірні недуги. Він каже, що митися хоч і щоденно, річ корисна, але не слід

Добрі вигляди на працю для тих, що кінчають високі школи

Вашингтон. — Секретар праці Джеймс П. Мічелл у своєму «відкритому листі» заявив, що цього року з двох третин більше заплановано на всіх фахівець від того числа, що тепер кінчають вищі школи заведення. Він дав аналіз можливості праці всіх фахів, яка виглядає так: 1. Інженери зможуть легко дістати працю, бо брак інженерів відчуватиметься вже від кількох років, а до того збройні сили покликали до своїх рядів багато інженерів. 2. Хіміки, нафтовий, гумовий, харчовий і паперовий промисли потребують інженерів хіміків. 3. Оборонна програма має велике значення в розвитку науки, в тому, що в галузі географії та геофізики. Також океанографія вивчає брак фахівців. 5. Оборонна програма потребує природників, не тільки завантажених,

Архієпископ Константин в У. Народному Домі в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — На прохання гр.-католицької парафії церкви св. Юра у Нью-Йорку, адміністратора Українського Народного Дому дуже радо відступила своїм заміном для гарної церковно-національної мави-фесташі, яка була першим таким збірним святом українського дітвири. А саме, в неділю 23 травня в полудне, понад 250 дітей шкільного віку зійшлися на великій залі УНДому з нагоди свого першого Св. Причастя. Присутній був Архієпископ Константин Богачевський, Екзарх Гр. Кат. Церкви для

В СВІТІ

● У Чехії, як признаються самі комуністи, є сильна орієнтація до комуністичного режиму. Тоді вчорашня преса, аналізуючи останні «вибори» до місцевих і сільських управ в ЧСР. Офіційна статистика, яка звичайно пише, про 98 і 99% голосуючих, не змоща замаскувати малу участь виборців і поділа 86%. Сильне населення взагалі не хотіло до «виборів».

● Білі планетарії з англійської колонії Кенія в Африці збираються масово покидати цей край. Однак це є наслідком не так страху перед теро-

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	6.50	Six months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОСНОВНА ПРОБЛЕМА

„Я був вірним республіканцем усе своє життя, проте при найбільшій виборчій боротьбі на демократів. Можливо, якщо виберемо президентом демократа, республіканці почнуть його атакувати, а тоді вдасться нам, республіканцям, виконати справжню роботу, в яку не буде включена особа МекКарті й решта мажоритарного театру“.

Таке написав колоніст Роберт Руарк, республіканець, отримавши виставку „мандриганного театру“, якою с розраховано між армією і сенатором МекКарті.

Не тільки Руарк, але і більше таких людей, що ніяк не можуть додати сенсу в цьому видовищі. Ми с свідками, як преса, яка найбільше зацікавлена, що МекКарті став „сенсациєю“, натискає на всі заставки, щоб ціла та трагікомедія була зіграна до кінця. Того самого домагаються усі лінії. Домагаються того ж і демократи, бо переконані, що те видовище цілковито скомпромісовано республіканцями і тим самим провалить їх в усіх виборах. Доказом сильного натиску на президента Айзенгауера в цій справі може бути й те, що поки він займав неутраляне становище й оминав конфлікт між виконавчою владою і Сенатською комісією, газети писали про упадок його престижу і невміння рідити, але як тільки він дав себе втягнути в цей конфлікт, зараз його престиж „значно підвищився“. Це тільки казус, що тут діються речі, про які ми назагал мало знаємо. Це — боротьба за вплив в партії, яка при владі, яку усю виконують інші чинники для своїх цілей, що с теж неясні, або й цілком невідомі. Все це прикриті вищими принципами, охороною влади і престижу президента держави, розмежування виконавчої та законодавчої влади і т. п. Головна особа в тому видовищі, сенатор МекКарті, своїм поступуванням тільки погіршує справу й доливася щораз свіжою оливи до вогню.

Виглядає, що республіканці за ті 20 років, впродовж яких не були при владі, так звикли до опозиції, що тепер їм дуже важко здобути на якусь ясну програму і на ній концентрувати увагу нації, а не на жалюгідному видовищі з МекКарті. Во ж почалося від того, що МекКарті почав говорити, що при найбільшій виборчій боротьбі республіканці будуть комуністичною інфільтрацією та безпекою. Голосив він це так буднично, немаче б він один це збагував і тим „рятує“ Республіканську партію та запевняє її успіх. Проти цього ціла протидія серед самих республіканців, до якої відносно прилучилися і президент Айзенгауер, Молла, найважливішим с позитивна програма та її здійснювання, а не залучування населення комуністичною інфільтрацією урядових установ.

Нам здається, що „комуністична небезпека“ буде так же і цілі осені найважливішим питанням, внутрішнім і закордонним. Цього питання ніяк не оминуть. МекКарті добре спочив його актуальність, але біда, що заохотив визначити його для своїх особистих цілей, для своєї кар'єри. Якби цього не було, він був би виявив більше такти і не доводив до конфлікту з армією та президентом Айзенгауером. Він любився в тому, що його ім'я виділило грубими буквами на перших сторінках газет в цілій Америці. Але та преса, що робила його „популярним“, підставляла йому одночасно ногу, бо все те, що писала про нього, зводилося до дешевої сенсационності, головню до його нетакти та таких кроків, які не відповідають гідності сенатора. Того року сенсационність цілковито приглушила питання комуністичної інфільтрації й комуністичної небезпеки. Залишився тільки МекКарті. Виграв він, чи програв? — таке тепер питання.

Проте питання комуністичної небезпеки не може і не сміє сходити на другий план. Тому добре зробив сенатор Гомер Фергусон, республіканець з Міннісоти, що с головою Сенатської Республіканської Політичної Комісії, коли розіслав республіканським кандидатам на сенаторів і конгресменив меморандум з пригадкою, що в виборчій кампанії 1954 року комунізм (всередині й закордоном) так повинен бути „серйозною і основною проблемою“.

Актуальність травневих роковин

Убивство Симона Петлюри в Парижі і вбивство Євгена Коновальця в Роттердамі, пов'язане датами (25 травня 1926 і 23 травня 1938), ідейним обличчям жертв і їхнім протисовєтським активізмом, дає приток до щорічного відзначення пам'яті тих діячів не тільки з пошани до їхніх імен та їхньої ролі в новітній історії України. Що більше: коли річ йшла б тільки про їх історичну роль, то треба би радше розділювати ті дві постаті і прихильовити до тих голосів, які кажуть, що не слід в'язати відзначення роковин смерті Симона Петлюри, голови української держави, з відзначенням смерті Євгена Коновальця, командувача однієї військової формации і голови революційно-визвольного руху. Однак згадуємо їх рік-рік не тому, що так диктує український історичний календар, і не з куртуазії до світлх постатей, ані навіть не з традиційного звичаю, а просто тому, що пригадує ту дату сучасна, актуальна дійсність. І найбільша важкість щорічного відзначення трагічних травневих роковин лежить в підкреслюванні актуальності тих двох сумних подій, позначених революційними кулями в Парижі й бомбою в Роттердамі, кров'ю Петлюри на тротуарі перед книгарнею на бічній вулиці Парижу, й кров'ю Коновальця перед каварнею на бічній вулиці Роттердаму.

Актуальний характер обидвох убитств полягає в безупинності боротьби за українську державність. Вона верлася в роках, коли Симон Петлюра був Головою Отаманом Військ Української Народної Республіки, а Євген Коновалець — командиром Корпусу Січових Стрільців, і тоді, коли вже загинув Симон Петлюра, а Євген Коновалець жив ще на 12 років довше, і тоді, коли їх обидвох не стало в живих.

І такий самий стан тривав по нинішній день. Це ніщо, що змінювалися відносини на різних землях і змінювалися способи боротьби. Була регулярна армія, що перейшла була регулярний вишкіл, — були уніформи, ступні, відзнаки, скоростріли, бронепотяги й гармати, — потім були повстання, була партизанська війна, потім вона во скресла у постаті цілої Повстанської Армії, потім вона знову пішла глибоко в підпілля. Був період війни, що її провадила держава проти держави, і настав після того стан війни, яку веде нарід проти окупанта. Були в тій боротьбі моменти великої перемоги й великого піднесення. Були моменти важкої поразки і глибокого пригнічення. Але ніколи не припинялася війна. І як у кожній війні від несприятливих часів, — безупинно падають жертви. Коли такою жертвою вна голову відродженої української держави, то його ім'я, що було вже раніше

символом української державності й символом непримирності у відношенні до москвинського більшовизму, стало осяєне авреолом мучеництва. Коли 12 років пізніше з волі того самого дисциплінарного центру вбитого одного з найкращих і найближчих його колишніх співробітників, то с сталося з тої самої причини: воно обидва були небезпечні і невідгидні, хоч би навіть на далекій чужині, — один скорше, другий пізніше, але обидва були на тому самому списку, на якому після них опинився й с. п. Чупринка-Шухевич.

Не закінчилися на них жертви і не вичерпався на них список. Скільки українців загинуло від того часу в перманентній українсько-совєтській війні? Та ж їх навіть не можна скопити приблизною статистикою! Бо таку статистику треба б скласти і за масовими могилами у Вінниці, і за архівами концтаборів по всьому СРСР і за незчисленими „трибуналами“, що „легально“ вбивали і вбивають людей. Але де могили мільйонів, що загинули з голоду, зорганізованого Москвою, як один із засобів у совєтсько-українській війні? Де могили масово побиєних під час відвороту російських військ на першому етапі німецько-большевицької війни? Та ж годі скласти статистику чималих міських і сільських діячів, винищених большевиками на одній тільки Західній Україні за несповна двадцять місяців їхньої влади в р. 1939/41!

Війна триває далі і кількість українських жертв щораз збільшується. Але, чим довше триває ця совєтсько-українська війна і чим більше число українських жертв, тим більший неспокій Москви. Кожний терор с ознакою страху. Терор, як одна з основ комуністичної державної системи, шаліє далі тільки тому, що творці тієї системи знають, що вона протягом ночі завалилася б, якби люди дали свободу їй, якби вони могли дійсно вільними устами проголосити свою волю. Але терор завжди був і може бути тільки засобом хитрості, і хоч би ця „хитрість“ тривала десятки років, проте в кінці історії вона — тільки один уступ. Як засіб перманентний, терор вбиває сам себе.

Совєтський терор винищує щораз більше українських людей, але став він настільки „буденним“ явищем, що не всіли припинити совєтсько-української війни. Останні совєтські часописи дають найкращі докази на постійне тривання її. Однакове оплювання українців українськими друкованими зкидами, що Українська Національна Рада „стоїть під наказом американців“, як розстрілюють — безупинно падають жертви. Коли такою жертвою вна голова відродженої української держави, то його ім'я, що було вже раніше

Іван Людим

Танки у нетрях Індо-Китаю

Ворог за кілька метрів...

Останній рапорт генерала Де Кастеріа, витривалого оборонця фортеці Дієнбінфу доносив, що „після двадцятигодинного безперестанного, часто рукопашного, бою, ворог прорвався у центр фортеці. Спротив оборонців зламаний. В'стимці знаходяться тепер за кілька метрів від радювиставача, звідки я говорю... Ми не піддамося“. Після цього голос генерала замовк. Ворог вдерся і до його квартири.

Вже цей короткий останній рапорт оборонців свідчить про завзятість змагань кріпости, коли доводилося їм битися серед своїх та ворожих трупів, серед стогону ранених,

риканців“, — це позначки страху. Штучно роздуваним святкуванням „возз'єднання“ України з Москвинською хоч Москва замазати правду, відому вже сьогодні не тільки в Україні, але й у всьому світі, що між українським народом і очолюваною тепер большевиками Росією далі йде війна. Голосніша або тихіша, але верста, безупинна і з щораз новими жертвами.

Актуальними с травневі роковини не тільки тому, що актуальними с всеукраїнські державницькі ідеали, носіями яких були Симон Петлюра й Євген Коновалець, але передусім тому, що ті ідеали давно вже стали конкретною політичною програмою, в ім'я якої далі ведеться українська визвольна боротьба. І на розлогіх полях України, і в умовах життя еміграції, і тут в 3'єднинні Державач та скрізь у всьому світі. Всі розсіяні у діаспорі українці стають з народом в Україні одну духову спільноту, пов'язану тим самим прагненням волі. На тілі цієї єдності б'ються усі найпалкіші внутрішньо-партійні спори, неістинні, смішні, несправедливі. І ці збірні зусилля, кожного на своїй стійці, але всі разом скеровані до тієї самої спільної цілі, с саме такі небезпечні для Москви. Вона глузує з емігрантів, але добре свідомі їхньої потягильної політичної сили, що її являє собою еміграція, як наявний матеріальний доказ спротиву проти чужинської окупації і та духовна сила, що зберігає і поглиблює ворожу Москві політичну думку. Вона ласться на американських українців, як на найчистіший і найактивніший зорганізований український спільноту поза СРСР, яка поставила собі за ціль — прихилити великий американський нарід і уряд цієї могутньої держави до справи визволення України. Коли б не було ніяких інших доказів на те, що гін до волі українців не перестає бути тільки справою почування, а с реальним і дучим політичним чинником у сучасному локалізованому світі, як тільки українські жертви совєтського терору, то це був би достатній доказ. І докази з 1926, 1938 і 1954 року говорять про те саме.

яких в останніх днях боїв було понад тисячу й які були позбавлені належної лікарської опіки.

Упадок Дієнбінфу — це не тільки військова поразка Франції на віддаленому за 8,000 кілометрів фронті, але й подія, що пеус позицію Франції у конференції в Жеманей і ускладнює внутрішні дуже складні положення країни.

Події на Індо-китайському фронті знайшли відгук у тривожних словах державних мужів Америки, які, як державний секретар „Доллес“, стверджують, що „це може викликати поважні зобов'язання для всіх нас“.

Тривога це більше загострилася, коли виявилось, що комуністичною армією в Індо-Китаї керують совєтські військові фахівці, що вона озброєна совєтською зброєю, себто, що вона неприховано с одним з могутніх знарядь Кремлю, якими він торус шлях для панування над світом.

Індо-Китай це раз виявив відому всім (крім керівників західної політики) істину, що змагання поневолених народів до свободи — могутній чинник у світових розмірах і що голос поневолених народів мусить бути вислуханий вільним світом, хоч би для того тільки, щоб розпач занедбанних і забутих не штовхнув їх у лали Кремлю, як це сталося в Індо-Китаї.

Найбільший у себе вдома імперіаліст — Кремль — назовні оголошує себе прихильцем поневолених народів і цим здобуває більше, ніж тисячі радіовислелів і мільйони доларів, викинених непотрібно для літєлої пропаганди, за яку ніхто не підє вмирати... В Індо-Китаї, разом з пропагандою, діяла поміч людськи й зброєю.

Потяги курсують рідко

Важливу обставиною було те, що Індо-Китай має з Китаєм аж 750 миль спільного, на півночі, кордону. Звідти до В'єтнаму (себто „народу півдня“) вкочували і довго це буде вкочуватись збройна поміч з Китаєм.

Акція з півночі досі була спрямована на бідне й в значній частині напівдикі сільське населення. Але тепер щораз більшу увагу звертають на себе кілька великих міст, де буде вирішена доля країни. Міста ці, за час громадянської війни, подвоїли, якщо не потроїли, своє населення. Мешканці сіл кидають все і втікають, рятуючи своє життя, до міст. Найбільше зросло населення великого північного міста Ганноу, що поважно турбується тепер своїм харчовим положенням, бо ж це одночасно й головна військова база на півночі, звідки „досі йшли війська й військові матеріали до Дієнбінфу, а тепер посилено перекидаються свіжі сили до нових, вже зовсім недалеких оборонних ліній. Селяни, що не хочуть кидати

(Закінчення на стор. 6-й)

УНС на службі народу

(Ювілейне слово голови Українського Народного Союзу, Дмитра Галичини на ювілейному фестивалі в Карнегі Голл 16-го травня 1954)

У липні 1826 року відзначувалося в Вашингтоні величезне свято 50-літнього, золотого ювілею незалежності 3'єднених Держав Америки. На це свято тодішній посолник міста Вашингтону запропонував старенького Тому Джефферсона, творця-автора найбільш цінного документу, на який досі світ спромігся, — автора безсмертного документу Декларация про Незалежність ЗДА. Старенький Джефферсон не поїхав на це свято, але вислав листа, останнього, який вийшов перед смертю з-під його пера. В цьому листі він дякував за запрошення, а одночасно зазначував, що його присутність не с такою важливою, як важливим с питання, чи американський нарід здійснює на ділах ідеали незалежності, чи плекас він його в своїх серцях, душах, чи може він у 50-літні сказати, що ідеї, які Джефферсон уважав основними для людини і які він вложив в Декларацию Незалежності, здійснилися!

Навія і оці слова з листа Джефферсона с приводу 60-літнього ювілею УНСозу тому, що хоча ми не збиралися на таке велике ювілейне свято, яким с і завжди буде для кожного народу свято його незалежності, все ж такі цілі кожного ювілею с звичайно однакова, або прийнятні подібна. Во і з приводу 60-ліття УНС ми повинні спитати себе: чи здійснювали ми впродовж 60 років і чи здійснюємо тепер ті ідеї, які лягли в основу УНС, чи плекасмо ми ідеї перших піонерів-основоложників УНС, і чи працюємо над здійсненням ідей цих основоположників, про яких перший редактор „Свободи“, о. Грушка писав, що хоч „маленьке було число членів у перших його початках, але то були члени „сильні безмежною вірою в живучість нашої народної ідеї, сильні непохитною надією у воскресіння нашої занепавшої вітчизни, сильні щирою любов'ю до свого поневоленого, негачуного брата“.

Возможна віра, непохитна надія на краще завтра свого народу, а найважливіше, велика, щира, ідейна праця для здійснення цієї віри — оце прикмети, що характеризували перших союзників піонерів, це прикмети, які додавали їм сили до такої праці, яка, як писали вони тоді в „Свободі“, допомогла б прогнати тиранів з українських земель так, „щоб український нарід міг зажити вільним життям та стати господарем у своїй хаті, на своїм полі, в своїй державі“.

Чи проводимо ми в життя ідеї, ключі, що їх видигнули перші піонери нашої організації? Чи с в нас, як казав о. Грушка, ця безмежна віра, ця непохитна надія у воскресіння нашої занепавшої вітчизни? А як так, то що ми робимо для здійснення цієї віри? Це питання ставимо в 60-ліття УНС не тільки

до членів УНС, але й до всього нашого загалу. Во ж справа воскресіння нашої вітчизни України — це справа нас усіх.

Коли мова про УНСоз, то треба ствердити, що він, по своїм найкращим силам і змозі, сповняв і сповняє гідно й чесно ту роль, яку йому визначили перші піонери, а яка, в головіній мірі, була спрямована до праці над визволенням українського народу, над тим, щоб воскресла наша занепашла вітчизна-Україна.

У січні 1917 р. писала „Свобода“, „УНСоз свідомий своїх обов'язків і відповідальності супроти свого народу. Він і „Свобода“ завжди мали йати меті тільки інтереси свого народу. Вони завжди держали високо український народний прапор та боролися з усіма ворогами українського народу, без різниці, чи це було австрійське, російське чи польське панування, чи свої власні киярники. Він завжди співів з матеріальною і моральною допомогою „визвольним змаганням українського народу“.

Ось так і сповняв УНС свою роль супроти поневоленої України.

Україна с сьогодні ключовою проблемою Совєтського Союзу, і навіряд чи с будьяка інша більш експлуативна проблема в „Совєтському Союзі, як справа незалежності України“, писав недавно „Н. И. Таймс“ в рецензії на книжку „Україна під Совєтськими“, видану стараннями і за гроші УНСозу, а написану проф. Менінгіном. Це вже десята з ряду книжок видана в останніх 11 роках англійською мовою УНСозом, щоб шкрити правду про Україну, український нарід, його змагання до волі. Це вже десята з ряду книжок, це вже один приклад, який дає відповідь на питання, в який спосіб УНСоз здійснює ключі перших своїх піонерів, в який спосіб він працює для визволення українського народу з-під „москвинсько-большевицької неволі, для створення незалежної української держави“.

А що створення незалежної української держави, це справа нас усіх, то й насувається запит: чи всі ми, чи всі наша спільнота сповіс як слід завдання і виноти першійої жмлі?

Во тепер, коли Москва в 300-ліття Пєрєяславського договору навіть не криється, як це давніше робила, зі своїми намірами панувати над 45 мільйонами українців у совєтській імперії, коли вона одверто й безсоромно проголошує перед цілим світом вицїсть російської раси, російського панівного народу, коли Москва наказує звелічувати її панування, коли вона посилює боротьбу з „буржуазним націоналізмом“, а це значить з кожним проявом прагнення українського народу до волі й незалежності, ми мусимо, тут, на американській землі, посилити нашу працю в тому напрямі, щоб освідити вільний світ, що сьогодні Україну змушують звелічувати панування Москви, а завтра, те саме може статись з цїєю вільною нашою, якщо вони не сприймуть до цілковитого розбиття м о с к в с ь к о-б о л ь ш е в и ц ь к о ї імперії, якщо, зокрема, Америка, як це свого часу заявив кардинал Спелман, не допоможе врятувати цивілізацію профі „найбільш звиродилу, діяльну, різну“.

60 років тому, 20-го квітня 1894 року, „Свобода“ проголосила була „10 народних заповідей“, „яких тодішня наша імміграція мала придержуватись. Деякі з них і сьогодні актуальні, — як наприклад: „Не називайся даремно українцем, якщо ти байдуже дивився на українську народну справу в Америці“.

Ця заповідь відноситься до всіх, що в теперішню, гіршу для українського народу хвилину не сприймаються своєю працею до того, щоб раз на все був зметений з лиця землі москвинський імперіалізм, деспотизм, неволя, бо тільки на руїнах цього москвинського імперіалізму може прийти тривкий мир для всього світу та части і волі для українського народу.

Д-р Богдан Олесьницький

ЛІКАРІ-ГРОМАДЯНИ

Як постали перші організації українських лікарів на західних українських землях

(2)

Для самої історії „Народної Лічнни“ слід зазначити, що будова шпиталю на 100 ліжок разом з його модерним устаткуванням коштувала 620.000 злотих, а 125.000 злотих в формі гіпотечної позики (ці цифри я дістав від д-ра Т. Бурчачинського напередодні відкриття шпиталю).

За півтора року існування цид дирекцією д-ра Тита Бурчачинського, шпиталь ім. Мирослава Шеніцького розвивався у яскраву шпитальну установу і здобув симпатії та довіру широких громадських кругів так у Львові, як і в цілому краю. Багато спричинило до тієї доброї слави першорядний лікадський персонал з висококваліфікованими спеціалістами в ролі примірів поодиноких видів. Що шпиталь „Народної Лічнни“ був напередодні наймодернішою лікарською установою в Львові.

в свідчить факт, що большевики, коли у 1939 р. зайняли Львів, вибрали його на лікарню для т. зв. відповідальних політичних робітників — тобто для совєтської партійної „аристократії“.

Українське Лікарське Товариство

Хоч УЛТ-во формально було засноване щойно в 1910 році, однак заходи для його створення і організаційна підготовка тягнулася приблизно сім років. Для порівняння з іншою професійною групою, слід пригадати, що Українське Технічне Товариство було засноване тільки на два роки скоріше, тобто в 1908 р. Зі спогадів д-ра Олександра Козакевича (Колюмня) доводиться, що думка створити УЛТ-во зродилася ще в 1903 р. у нього і його університетського товариша, д-ра Романа Дорника (+ 1916), піз-

нішого окуліста в Тешині.

Д-р Козакевич, зібравши статуті різних чужоземних національних лікарських організацій і підшукавши адреси поодиноких українських лікарів, що їх на терені Австро-Угорщини було в тому часі коло 150 (з них деякі займали визначні становища у цивільній адміністрації і при війську), згуртував доволу себе в 1907 р. у Коломий гурт лікарів (д-р Зиновій Левіцький, дир. заг. шпиталю у Коломий, д-р Іван Ціпановський, лікар у Горденці, д-р Йониф Кос, полковник лікар 1-класи в Коломий, д-р Володимир Янович, лікар у Станиславові, д-р Гриць Гарматій, лікар у Львові, д-р Тит Бурчачинський і д-р Володимир Гузар, секундарій крайового шпиталю в Чернівцях), що створили комітет засновників і з 3 лютого 1908 р. розіслали відозву в справі заснування УЛТ-ва до всіх знайомих тоді наших лікарів в краю і закордоном.

Післямо нам сьогодні зареєструвати, що при заснуванні Українського Лікарського Т-ва не бракувало українських лікарів в Америці, бо між 46 лікарями, що відгукнулися на відозву і залучилися за створення УЛТ-ва, були також: д-р Во-

димир Сіменович — з Шикаго і д-р Микола Ардан з Кеокее, Вірджинія, що вже тоді засвідчили громадську свідомість перших українських лікарів на терені ЗДА.

Справа затвердження статуту (чартеру) УЛТ-ва австрійською п. к. адміністрацією тягнулася аж два роки і щойно після інтервенції голови українського парламентарного клубу — Юліана Романчука у міністерстві у Відні, дня 25 червня 1910 р. комітет засновників у Коломий дістав дозвіл на заснування товариства.

Перші загальні збори УЛТ-ва були скликані на день 1 жовтня 1910 р. до Львова. Відбулися вони у відокремленій кімнаті ресторану „Львівського при Маріївській площі, а присутніх було 63 лікарів, що з'їхалися з різних сторін Галичини і Буковини.

Шоденник „Діло“ ч 219 з дня 3 жовтня 1910 р., подаючи зводження з засновувачих зборів УЛТ-ва писав: „Збори відкрив іменем комітету засновників Зиновій Левіцький, директор шпиталю у Коломий, а на провідника покликав збір Євгена Озаркевича, директора „Народної Лічнни“ у Львові. Звіт із діяльності комітету

засновників відчитав Олександр Козакевич, лікар з Коломий, а збори висловили йому щирю подяку за невідомі заходи біля заснування товариства. До управи товариства на першій адміністративній рік вибрано: д-ра Євгена Озаркевича — президентом, д-ра Сильвестра Дрималика — містопрезидентом, д-ра Івана Бережницького — скарбником, д-ра Микола Вахнянина — справником, д-ра Володимира Кобрянського — господарем, а д-р Маріяна Долінського і Євгена Трешневського — заступниками.

Почесним президентом товариства іменував збір д-ра Івана Горбачевського, радника двору, члена палати пнів і професора університету в Празі.

З числення постанов зборів найважливіші: поручити управи товариства, щоб порозділи заходи в справі розділу східно-галицької лікарської палати на польську і українську, — приступити до укладення і видання фахової української лікарської і ветеринарної термінології (в польській та товаришам, які розуміють з товаришами, Східної України), — почати видавничтво фахового часопису, а покищо містити свої

праці у збірнику НТШ у Львові і Києві, — заснувати фонд забезпечення відів і сиріт по лікарях, — змагати до творення лікувальних установ у різних частинах краю.

У зборах взяли участь найповажніші лікарі з Галичини і Буковини, світлість ваги хвилі, що велить нам організувати наші сили і еманісуватися від спільного даху, була велика“.

Так виглядали початки Українського Лікарського Товариства, яке відразу стало живим і нерозривною частиною української національної спільноти і об'єднувало ідейну професійну групу, що по своїй лінії взяла активну участь в нестримному процесі національного розвитку.

Жо і не с завданням цієї статті детально розкривати історію УЛТ-ва, все та ж хочемо відмітити тут основні напрямки його професійно-громадської діяльності на шляху розбудови політичних умовин і бурхливих історичних етапів, що їх перебувало Західна Україна від 1910 року до її

ПЕРЕДКОВНЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ

Не с завданнями тих рядків подавати повний реєстр залуг і праць Покійного, «отень його публіцистичних праць і статей», розкиданих у десятках органів, — його ролі на полі навізування злібності вшанувати заслу земляків.

Співробітники.

Часопис „Свобода“ повинні знаходитися в кожній українській хаті!

Співробітники.
Число „Свобода” повинно знаходитися в кожній українській хаті!

Отож європейці в дійсності
ані опанували, ані вросли
азійські країни. Індокита-
більший як Франція, але ко-
ло 90 відсотків країни по-
кривають джунглі й гори, а
білим не легко не тільки

Джонки, — великий човен, на якому поставлена довга — майже на всю довжину — довга дуґаста покріпла, яка нагадує своєю формою доми в бляхи, в яких живуть австралійські чи африканські колоністи. Джонки тримаються біля берегів великих міст, де легше заробити, продавши спійману рибу. Із тисячі, десятки тисяч, вони заповнюють кожний метр вільного узбережжя. На березі господар Джонки забиває кілька бамбукових палів, накидує наверх трохи листя чи тростини — і вже готові місця для відпочинку. Із Ігор його дітям та кухня для жінки. Тут же вивішується подерта переполнена одежа, яку вчергове мало вживають напіголі діти.

таранно опрацьована програма Южнеліт Академії складається з 1. Американського Тимчука у виконанні п-ї О. Дубриняк; 2. Відкриття Ювлі. Академії головою ОУ ОДВУ Е. Іваським; 3. Сольотіпями І. Іваського — «Пісня скинцільського»; 4. «Пісня скинцільського» — слова І. Косівського, «Ой, вербо» — нар. пісня — звичайно так і тепер симпатично прийняті Дітвотом; 5. Епемодомою Войковї; 6. Ольхатка — з великим шумом промовляється дола-чів Вільямів; 7. П-ї Лєс. Войтович, яка колись не відмовлялася взяти участь в програмі наших свят — була заслужено нагороджена опенками за виконання сольотіпів: «Засуму тремітго» Р. Кулчницького й «Чезе сад виноград» в обробці М. Іваського; 8. Поголовою виголошення культ. проф. ферментом ЦУ ОДВУ, осп. Михалевичем; 9. Дуєт: Одарів і Іван з опери «Запорожець Дунаїв» у виконанні п-ї Л. Войтович й І. Косівського; 8. Вибір з поезій Святослава Горького — надзвичайно майстерно підібраний матеріал для цієї Академії прекрасно гармонізував з мистецтвими виконавцями і інтерпретацією твору в виконанні п-ї Л. Войтович і п-ї Фортунатів; 9. Фортунатів; 10. Етюд муз. В. Косенка. Епемодол — муз. Л. Рувальчик; 11. Етюд муз. Паганині-Ліст: Поетичний склад Центрального АБН-У

життя, буде його організувати, в ньому працювати. Але дітей треба так виховати. Поруч батьків, Церкви, молодеческі організації, курсів українознавства, як рідної школи, одним із найважливіших засобів національного виховання є рідна книжка й журнал. І тому Конвенція Українського Народного Союзу пропонує уповноважити редакцію «Свободи» видавати дитячий журнал у формі щомісячного додатку до щоденника «Свобода».

Проект ч. 2.

Пропонується таку зміну в статуті конвенції: відділ має право писати одного делегата, якщо число його членів виносить понад 75 осіб, а не як досі 60 осіб.

Мартин Малютка, предсидник:
Петро Кучма, фін. секретар;

3 п'яткою, але без підписів.

Ню Гейвен, Конн.

На окремий збірбор делегатів стейту Коннектикат

ухвалено такі проєкти:

1. Щоб вибирати одного головного урядника від кожного стейту, який начислє щонайменше 20 відділів.
2. Видавати періодично дитячий журнал.
3. Зайняти від викладок членів в класі «Дабю», які osiąгнули 75 років життя.
4. Давати відсотків винагород відділовим предсидникам і касирам, а секретарям більшости винагороду.
5. Уділювати вишні дивіденду

І. Тейлор.
Голова Об'єднаних відділів Стейту Коннектикат

КО-
ТН-
КО-

НЕМА ТО ЯН НА СОЮЗІВЦІ!

ПОВІДОМЛЕННЯ
для делегатів на Конвенцію УНСоюзу
з МЕТРОПОЛІ НЬЮ ЙОРКУ

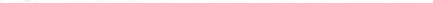
одасмо до відома всім цим делегатам, які бажають разом на конвенції У.Н.Союзу потягом, який виходить з Нью-Йорка щодня в 11:30 ранку, в неділю 9-го травня 1954 р., в год. 11:30 рано "Дейлайтінг Тайм", щоб прислати \$11.66 за тикети на адр. PETER KUCHMA, 95 East 7th St., — New York 3, N.Y.
Tel.: GRamercy 7-1054

роші за білети треба прислати негайно. Тому, що
яку вислати білети поштою, п. Кучма буде на с
для „Інформейшен“ будки одну годину перед від
потягу, щоб роздати делегатам білети.

Головна Канцелярія У. Н. Союзу.

УВАГА! НЬО БРОНСВИК І ОКОЛИЦЯ!
Українсько-Католицька Парафія в Нью Бронсвік
владарює

ТРАВНЕВУ ЗАБАВУ
в суботу, ДНЯ 29-го ТРАВНЯ 1954 року
в залі ST. LADISLAU HALL при 199 Somerset St.,
New Brunswick, N. J.
Печатом о год. 7-їй вечора. — Музика п. Ів. Бігу
Парафіліяда Рад.

● КНИЖКИ—ЖУРНАЛИ ●

УВАГА! УВАГА!
Ваше мильола четверта велика
збірка поезій П. САВЧУКА
„В БУРІ ЖИТТЯ”
Обкладинка В. Січинського,
портретом та автографом авт.
р. Любекусове видання, 80 стр.
рінок. Ціна 1 дол. за брошуру
вагу та 1.50 в твердій опра-
(напішкірніна) з витисненим
золотом буквами. Спішити на
бути, бо тираж обмежений і
лінійного не буде.
Замовляти слати на
„SVOBODA”
83 Grand St., Jersey City 3, N.
J.
W. MYCHAJLOWYCZ
383 Grand St., Jersey City, N.
J.

ПОВАЖНЕ 3 ВЕС

**В НЕДІЛЮ, 30
ДРУГИЙ**
ВИКОНАВЦІ: 1. Задор
морески), Ю. Дивич
(Гриць Зоуля!), Л. Ів
Кляса співу проф. І. П
нюк, М. Пастушенко, С
пельська (фортепіа
МУЗИКА-СПІВ
ВЕЛИКА ЗАЛІА УНД

ЛИМ! 2 ГОДИНИ РОЗВАГ

ОК УКРАЇНСЬКОГО НАРОД ДОМУ В НЮ ЙОРК.
:—: уладжує :—:—:—:
ТРАВНЯ Ц.Р., О ГОД. 5 ПОПОЛ.
Й ВЕЧІР РОЗВАГИ
...кий (сольоспів), І. Керницький і М. Понедлок (міркування на актуальні теми), ЕКО—П. Гіричко (оповідання), Вадим Кіпа (фортепіанове сольо), Іммові: Р. Комаринський, З. Лавришко, Б. Маршак (сольоспів й терцети), І. Приймова й Е. Швейц (дотрим). — Іван Кедри (конференсьє).
...ДОВОДІВ, МОНОЛОГИ-ГУМОРЕСКИ!
...У, 140-142 2-га Еве. Бгуп \$1

The image contains four black and white photographs arranged in a collage. The top-left photo shows a wide view of a city street with damaged buildings and debris. The top-right photo is a close-up of a damaged structure, possibly a bridge or overpass. The bottom-left photo shows a large, multi-story building that has been severely damaged, with its structure exposed. The bottom-right photo shows a street scene with damaged buildings and debris, similar to the top-left photo. The photographs are slightly tilted and have a grainy, historical quality.

Природа, ліс і гори, — повітря, вода, простори;
Дев'ять будинків — кожний вілла,
Відпочинок, спорт, дозвілля —
Наче пишна українка — ця чудова СОЮЗІВКА!

СОЮЗІВКА — ідеальне місце на вакаційний і
кінцево-тижневий відпочинок та культурну розва-
гу, на зустріч з приятелями, на пікніки, конвенції
та імпрези. Приїжджайте на СОЮЗІВКУ! Замов-
ляйте зазчасу місце, виповнюючи та висилаючи
подане внизу замовлення:

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE,
Kerhonkson, N. Y.

Прошу зарезервувати мені місце на СОЮЗІВЦІ
на час від _____
(день, місяць)

до _____
(день, місяць)

для _____ осіб дорослих і _____ дітей.

На рахунок побуту на СОЮЗІВЦІ висилаю
чек (моні ордер) на суму \$ _____

_____ (підпис)

_____ (число і вулиця)

_____ (місцевість, степайт)

УВАГА! УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ!
ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО
ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА В АМЕРИЦІ
ще раз повідомляє, що
в суботу і неділю, 29. і 30. травня 1954 р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ,
при 140 Second Avenue, New York 3, N.Y.,
відбудуться
РІЧНІ ЗБОРИ ДЕЛЕГАТІВ
У.Л.Т.А.
Відкриття Зборів в суботу о год. 4-ій пополудні.
Крім цього в суботу ввечері відбудеться НАУКОВА КОН-
ФЕРЕНЦІЯ, пізньо ввечері ПРИЙНЯТТЯ І ВЕЧІРКА для
учасників Зборів з їх родинами та запрошеними гостями.
Просимо до участі в Зборах всіх лікарів і лікарів-
стоматологів.
Зголошення кількості осіб на Прийняття і Вечірку про-
симо негайно надіслати листово на адресу:
American Ukrainian Medical Society, Bx. Metropolitan New York
Ukrainian National Home, 140 Second Avenue, New York 3, N. Y.

ТОВАРИСТВО ВУВІНИХ ВОЯКІВ УПА ІМ. ГЕН. ХОР
Т. ЧУПРИНЬКИ І ЗДА
Розпочало свою видавничу діяльність виданнями книжки
"ДВА КУЛЕМЕТИ"
Ярослава Курдилика
ЧИТАЙТЕ ЦЮ КНИЖКУ!
Якщо хочете прочитати ще раз живих героїв УПА, якщо
хочете побачити, як впродовж України боролися за її зем-
лю, якщо хочете побачити, що ідеалізм героїстично стоїть
вище смерті, якщо хочете перенестися думками на рідні
землі й перекоонатися, що Україна невимрула!
ПІЛТАЙТЕ В КНИГАРНІ!
В найближчому часі у виданні цього ж видавництва вийде
збірка спогадів живих свідків героїчної боротьби УПА
Замовляючи на книжку „Два кулемети“ просимо слати
на адресу:
YAROSLAV KICIUK, 472 Brook Avenue, Bronx, N. Y.

● КНИЖКИ—ЖУРНАЛИ ●

УВАГА! УВАГА!
Ваше мильола четверта велика
збірка поезій П. САВЧУКА
„В БУРІ ЖИТТЯ”
Обкладинка В. Січинського,
портретом та автографом авт.
р. Любекусове видання, 80 стр.
рінок. Ціна 1 дол. за брошуру
вагу та 1.50 в твердій опра-
(напішкірніна) з витисненим
золотом буквами. Спішити на
бути, бо тираж обмежений і
лінійного не буде.
Замовляти слати на
„SVOBODA”
83 Grand St., Jersey City 3, N.
J.
W. MYCHAJLOWYCZ
383 Grand St., Jersey City, N.
J.

ПОВАЖНЕ 3 ВЕС

**В НЕДІЛЮ, 30
ДРУГИЙ**
ВИКОНАВЦІ: 1. Задор
морески), Ю. Дивич
(Гриць Зоуля!), Л. Ів
Кляса співу проф. І. П
нюк, М. Пастушенко, С
пельська (фортепіа
МУЗИКА-СПІВ
ВЕЛИКА ЗАЛІА УНД

ЛИМ! 2 ГОДИНИ РОЗВАГ

ОК УКРАЇНСЬКОГО НАРОД ДОМУ В НЮ ЙОРК.
:—: уладжує :—:—:—:
ТРАВНЯ Ц.Р., О ГОД. 5 ПОПОЛ.
Й ВЕЧІР РОЗВАГИ
...кий (сольоспів), І. Керницький і М. Понедлок (міркування на актуальні теми), ЕКО—П. Гіричко (оповідання), Вадим Кіпа (фортепіанове сольо), Іммові: Р. Комаринський, З. Лавришко, Б. Маршак (сольоспів й терцети), І. Приймова й Е. Швейц (дотрим). — Іван Кедри (конференсьє).
...ДОВОДІВ, МОНОЛОГИ-ГУМОРЕСКИ!
...У, 140-142 2-га Еве. Бгуп \$1

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE,
Kerhonkson, N. Y.

Прошу зарезервувати мені місце на СОЮЗІВЦІ
 на час від _____
 (день, місяць)
 до _____
 (день, місяць)
 для _____ осіб дорослих і _____ дітей.
 На рахунок побуту на СОЮЗІВЦІ висилаю
 чек (моні ордер) на суму \$_____

 (підпис)

 (число і вулиця)

 (місцевість, степат)

